

אחיקם עמיחי

בן יהודה הלוי ואסתר . נולד בשבת פרשת "חוקת" ז בתמוז תשמ"ז (4.7.1987), במושב כרמל שבדרום הר חברון. ילד חמד מתולתל עם חיוך שובה לב

אחיקם אהב מאוד לטייל ולחקור את הסובב אותו, ובמיוחד אהב מערות, העיד עליו הפרופסר שאחיקם היה "אחד המגלים והממפים החשובים של מערות ישראל, למרות גילו הצעיר פעל כמו חוקר מיומן, בשיטה של עבודה עצמית. הוא ניהל את עצמו! הוא חקר הרבה מאד אתרים ועבד אתנו בש לוש מדינות - ישראל, ירדן ובולגריה."

כשאחיקם גויס לצבא, שובץ, למורת רוחו, ביחידה שלא התאימה לכישוריו. לאחר מאבק עיקש, התקבל לחיל האוויר ושירת ב"שלדג". כאן עסק בתחום ייחודי וזכה להערכה רבה מצד מפקדיו וחבריו.

"חיידק המערות" לא עזב את אחיקם, לאחר הגיוס לצבא, הוא שמח שעכשיו, כשהוא חמוש בנשק אישי, יוכל להגיע למקומות שלא הצליח להגיע קודם לכן

בערב שבת קודש, פרשת שמות, י"ט בטבת תשס"ח (28.12.2007) יצאו אחיקם, דוד רובין ונעמה אוחיון לטיול בנחל. נחל יפהפה, שופע מעיינות, שבסופו נמצאת המערה. באמצע הדרך הגיע מולם רכב. א חיקם ודוד נופפו לו לשלום, ולפתע, נורתה אש מתוך הרכב. אחיקם ודוד השיבו אש, וטרם נפילתם, הצליחו להרוג את אחד המחבלים ולפצוע מחבל נוסף. בהשיבם אש הצילו את נעמה שהספיקה לברוח ולהסתתר.

אחיקם היה כבן עשרים בנופלו והובא למוחות וההר הצל

בירושלים

הולכים לזכרם